

BISERICA ȘCOALA

On. Direcțiunea Licenței M. Nicoară

Arad

REVISTA OFICIALA A

<p>Redacția și Administrația ARAD, STR. EMINESCU 18</p>	<p>APARE DUMINECA Redactor: Pr. Demian Tudor</p>	<p>ABONAMENTUL: Pentru particulari pe an 5000 lei.</p>
---	--	--

Pelerinajul dela sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog

În tradiția noastră românească, Mănăstirea a fost întotdeauna centrul de spiritualitate de unde a pulsat nu numai o ortodoxie activă și reînviătoare, ci și o permanentă aplecare asupra tuturor nevoilor sufletești ale poporului nostru dreptcredincios. Aci alergau, din vremuri străvechi, credincioșii bisericii noastre, pentru ca să aplece și întărire în necazuri; aci poposeau Domnitorii Țării în vremuri de grea cumpănă pentru Țară și popor; aci se îndreptau, ca să primească lumina cunoștinței de carte, toți fiii neamului, cari aveau să împlinescă în istoria lui rosturi cu adevărat deschizătoare de noi nădejdi, pe seama întregului popor dreptcredincios. De aici au pornit cele dintâi scântei de lumină pe seama celor de jos și tot de aci au ieșit cei dintâi făclieri, cari, prin activitatea lor, au trasat dărele luminoase de viață nouă și au asigurat în decursul veacurilor permanența limbii și a culturii românești pe aceste meleaguri.

În temelul acestui trecut deosebit de luminos, Mănăstirile au rămas și pentru noi cei de azi centrele spirituale și oazele duhovnicești, spre cari ne îndreptăm pașii vieții noastre sufletești, oricâteori vremuri de restriște sau grele necazuri ne prea copleșesc.

În eparhia noastră sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog împlinește de veacuri acest rost mântuitor. An de an, mii de pelerini, mânați de dorul unei tainice regăsiri, aleargă spre acest străvechi locaș de viață duhovnicească, pentru ca să culegă de aci îndemnuri spre o viață cât mai conformă cu poruncile lui Dumnezeu. În deosebi la praznicul Adormirii Maicii Domnului pelerinajul credincioșilor din Eparhia Aradului a fost întotdeauna impunător.

În acest an, din prilejul aceluiaș praznic, afluența credincioșilor la sf. Mănăstire a întrecut orice așteptări. Încă din ajun — 14 August a. c. — grupuri compacte de credincioși, în frunte cu preoții și cântăreții bisericii lor, au străbătut străzile Aradului și toate cărările cari duc la Mănăstire, cântând acele minunate cântări de preamărire în cinstea Născă-

toarei de Dumnezeu: „*Întru naștere fecioria al păzit, întru adormire lumea nu o al părăsit...*” „*Azi e mare sărbătoare în cinstea sfintei Fecloare...*” „*Mai mărită ești decât soarele, pentru păcătoși Maică să te rogi*”. Când priveai aceste șiruri de pelerini, vrând nevrând, îți treceau pe dinaintea ochilor toate acele scene ale trecutului, prin cari poporul nostru dreptcredincios și-a manifestat aderența lui spirituală la mântuitoarele învățături propovăduite de Fiul lui Dumnezeu...

În pragul sf. Mănăstiri, grupurile de pelerini erau întâmpinate de P. C. Protosincol Ilarion Iova, care, în cuvinte de caldă duiosie părintească, le ura bun venit. Se făcea apoi înconjurul sf. locaș, după care pelerinii intrau în biserică și rostiau îndătinata rugăciune de mulțumire în fața icoanei Născătoarei de Dumnezeu.

La orele 3 p. m., când cei mai mulți pelerini sosiseră la Mănăstire, încep misiunile prin slujba Vercerniei, urmată de predica I. P. C. Arhimandrit Iulian Nicoară, starețul Mănăstirii, despre: *Valoarea actuală a religiei noastre*. S'a slujit apoi taina sf. Maslu cu predica C. Părinte Z. Brădeanu-Curticiu, despre: *Trăirea creștinească prin sf. Taine*, după care a urmat *Drumul Crucii*. Pătrunzătoarele meditații au fost ținute de C. Preoți Gh. Lițiu — Șega, A. Goia — Nădlac, T. Mihiț — Macea și Gh. Baltă — Covăsânț. Cele 14 popasuri din Drumul Crucii au actualizat în fața miilor de credincioși marea taină a mântuirii omului și le-a dat prilejul să se regăsească uneori pe ei înșiși, în talmăcirea mișcătoare a simbolismului lor, atât de actual pentru viața noastră de azi. La ora 9 seară un sobor de preoți a slujit „Deniile”, urmată de procesiunea în jurul sf. biserici și predica C. Părinte I. Faur — Șimand, despre: *Păcatele și ispășirea lor*.

Noaptea ce a urmat a fost petrecută de pelerini în priveghere, rugăciuni și felurite cântări duhovnicești. Grupuri de Ostași ai Domnului și membrii ai Școlii de Duminecă, la lumina slabă a unei lumânări, se întreceau în cântările lor de preamărire în cinstea

Născătoarei de Dumnezeu. C. Părinte Petru Boldor-Conop le-a rostit cuvinte pline de îndemnuri duhovnicești.

Dimineața la orele 4 un sobor de preoți, în frunte cu I. P. C. Icon. Stav. C. Turicu, a slujit sf. Liturghie în biserica Mănăstirii, la finea căreia s'au împărțășit cu sf. Trup și sânge mulțime mare de credincioși. În decursul acestei sf. Liturghii, la priceasnă, Părintele consilier C. Turicu a predicat despre: *Bunurile lumii și deșertăciunea lor*. După sf. Liturghie, la orele 6 dimineața, s'a slujit taina sf. Maslu, urmată de predica C. Părinte C. Caceu-Arad-Spitale, despre: *Cultul Maicii Domnului*.

La orele 8 $\frac{1}{2}$, a. m. când noii pelerini erau deja sosiți, preoții îmbrăcați în odăjdii și mulțimea credincioșilor se pregătesc pentru primirea P. S. Sale Părintelui Episcop Andrei. La descinderea din mașină corul bisericesc din Pesac, condus de Dl profesor I. Ciofu, intonează: *Pre Stăpânul...*, iar preoții conduc pe Înaltul Stăpân la stareție, cântând troparul: *Bine ești cuvântat Hristoase...*

După îmbrăcarea sf. vestminte urmează sf. Liturghie slujită în paraclisul Mănăstirii de către P. S. Sa Părintele Episcop Andrei, înconjurat de un sobor de 16 preoți și 3 diaconi. Răspunsurile liturgice au fost date pe rând de corul din Alioș condus de Dl inspector școlar Jucu, corul din Pesac condus de Dl profesor I. Ciofu, corul din Șemlac condus de Dl Director școlar A. Coșa și corul din Micălaca condus de țăranul I. Tuduran. Bine instruitele coruri s'au întrecut unele pe altele în minunatele cântări executate cu deosebită măiestrie, sub priceputa conducere a dirijorilor lor. La priceasnă P. S. Părinte Episcop Andrei a rostit o pătrunzătoare predică din care spicuim:

„A trecut mai bine de un an de zile de când marile războaie au încetat și vă aduceți aminte că în 9 Mai 1945 s'a instăpănit în lume pacea. A încetat războiul armelor și cei cari ați fost anul trecut aici vă aduceți aminte cum ne-am rugat: Doamne să nu mai fie război.

Anul trecut v'am spus că nu-i destul ca pacea să fie declarată, căci până ce nu facem pace unii cu alții, nici pacea adevărată nu se va instăpâni între popoare.

De două săptămâni sunt întrunite la Paris 21 de popoare, cari vreau să pună pe hârtie condițiile unei păci care să fie de lungă durată... Se fabrică și se pune la cale pacea lumii.

Cu toate acestea noi suntem cu toții îngândurați, pentru că ne dăm bine seama că la conferința de pace n'a fost invitată una din cele mai de seamă împărății și cel mai de seamă împărat... Care este această împărăție și care este acest împărat? Este împărăția lui

Dumnezeu, iar împăratul este însuș Hristos, Fiul lui Dumnezeu...

Pacea care se face trebuie să fie o pace creștină, o pace alui Hristos, o pace a sufletelor... La Paris nu sunt de față decât împărățiile lumesti... La conferința păcii s'au fixat în tratate toate condițiile păcii. Această este însă pacea lumii, pacea omenească. Dar ce a făcut această pace omenească am văzut-o după trecutul război... Noi dorim pacea lui Hristos, pacea care iartă și se împacă cu dușmanul, dar aceasta nu se poate face decât atunci când împărăția lui Dumnezeu stăpânește peste toate împărățiile pământești... Ca să nu se mai verse sânge, noi trebuie să facem să se coboare pe pământ împărăția lui Dumnezeu.

Sf. apostol Pavel zice: „Impărăția lui Dumnezeu nu este mâncare, nici beaură, ci dragoste și pace și bucurie în Duhul Sfânt”. Pacea trebuie să fie întâi înlăuntrul nostru... Ori fără Hristos, fără împăcarea sufletelor nu va fi pace adevărată în lume”.

După ce înaltul ierarh arată în ce constă împărăția lui Dumnezeu și cari sunt binefacerile acesteia, își încheie răscolitorul cuvânt, spunând:

„Acolo unde domnește împărăția lui Hristos, acolo domnește dragostea, iertarea, dreptatea, pacea și adevărul. De aceea să rugăm pe Domnul: Doamne, Tu ești pacea noastră, pentru că Tu ești Stăpânul inimilor noastre. Doamne, du-te și la conferința păcii, neinvitat și stai la masă cu președintele și cu ceilalți membri, ca pacea ce se făurește acolo să fie o pace creștină.

Doamne, Iisuse Hristoase, vie împărăția Ta, așa cum ne rugăm în rugăciunea Tatăl nostru: vie împărăția Ta, facă-se voia Ta. Amin”.

După înălțătoarea predici a P. S. Părinte Episcop a urmat împărțășirea credincioșilor, cari nu s'au împărțășit la Liturghia de dimineața, parastasul pentru eroii marinari, după care misiunile religioase au fost încheiate prin împărțirea anaferei și stropirea pelerinilor cu apă sfințită.

Inchinătorii au plecat apoi în grupuri spre casele lor, ducând cu ei merindea duhovnicească ce le-a fost aruncată în suflete și desigur și o spontană hotărâre de a lucra pentru statornicirea păcii și a mai bunei voiri între oameni.

T.

CETIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI foaia creștinului ortodox „CALEA MANTUIRII”. Ea vă deschide ochii și inima ca să înțelegeți și să urmați cuvântul adevărului creștin, legea Evangheliei, glasul Bisericii lui Hristos.

Și-atunci, tot bietul norod...

Rețin spusa unui fost profesor de-al meu în legătură cu cărțile. Spunea că o carte e valoroasă prin puterea ce-o are de-ați inspira ceva. M'am convins în decursul anilor că la fel e și cu frânturile de cărți, ou paginile, textele, cu citatele. Și-aceasta, mai ales în cositura așa de bogată a Sfintei Scripturi.

Desigur, se'ntâmplă lucrul acesta și altor liturghisitori, ca aceeași evanghelie, totdeauna în același timp al anului bisericesc, citind-o în biserică, să-l ducă cu gândul totdeauna la aceeași idee. Câte nu-l sugerează de pildă unul preot, evanghelia care se citește la zilele anumitor sfinți; aceea cu păstorul și oile, cu lupul, cu nămitul și-așa mai departe. Sau aceea în care se spune că oricât bine ai făcut, nu ți-ai împlinit decât datoria. Frumoase cuvinte! La câți nu ne macerează sufletul?! Câți n'avem pace până ce cu avânt luat din ele, ne răcorim într-o predică întraripată sau într'o revărsare ca aceasta pe hârtie.

Am recitat, n'aș ști spune pentru a câta-oadă, versetul: „Când au văzut noroadele lucrul acesta, s'au spăimântat și au slăvit pe Dumnezeu...”

De câte ori ajung la acest loc, totdeauna îmi zic: iată și-atunci, ca și azi, tot bietul popor, sărăcimea, norodul cel dela țară poate, era acela care se entusiasma sincer, care aplauda, frecventa, contribuia și purta marea parte de greu, în timp ce inițial, familiarii legilor, urbanizații, stăteau rezervați, prin colțuri, de-o parte, șoptind și persiflând.

Evanghelia aceasta, care-ți arată pe cărturari pe-afară pe undeva, strigând cu pumnul către casa în care Iisus ierta păcatele și vindeca: „Cmul acesta hulește”, și pe bietul norod care nu mai putea de bucurie și se închina cu toate mâinile, evanghelia cu versetul acesta colorat oarecum de duhul numit azi democratic, are darul să te'ntindă cu meditarea la mulțimea care ține pe umerii ei lumea aceasta compusă și din mic și din mare.

Desigur, fratele slujitor dela oraș, odată cu citirea cuvintelor: „Când a văzut norodul lucrul acesta...” își vede pe enoriașii mulți, slabi, palizi și uzați la haine. Nici vorbă, și aceștia, deși mai puțini, sunt frântură de norod; numai că aceștia se pricep și au în puterea lor mai multe decât cel dela țară. Aceștia sunt cei cari, cât ai bate din palme organizează grevele revindicătoare, imediat aducătoare de îmbunătățiri și acele teribile meeting-uri.

Eu, preot-țaran, în noroadele care se cutremurau în fața minunilor lui Iisus și i se închinau cu adâncă venerație, văd pe bietul înfrățit cu sfânta muncă dela țară. Eu mă gândesc și subseriu rânduri ca acestea scrise de-un orășean autentic și de rasă, în ziua de 12 Iulie a. c. într'un mare cotidian din Capitală:

„Cineva ți va afirma cu toată convingerea: „Țăranii sunt hoști”. Cercetează-l mai deaproape pe cel ce-ți vorbește astfel și vei afla temeiul necruțătoarei lui sentințe: ieri dimineață, lăptăreasa i-a vândut lapte îndoit cu apă. Altul, tot așa de categoric va declara: „Țăranii sunt leneși”. A avut cândva o servitoare, fată de țară care i-a lăsat această impresie. Un țaran înseamnă, toți țăranii.

Când se face războiu sau când se fac alegeri, țăranii nu mai sunt nici hoști, nici leneși.

Cel mai de seamă merit al țaranului este că, în marea lui chibzuială, nu s'a lăsat încovoiat sub insultă și nu s'a ridicat trufaș, dincolo de lingușire. El a trecut cu demnitate peste una și a înlăturat cu vârful bățului pe cealaltă...

Țaranul, așa cum e, dă acestei țări lucrul cel mai de preț — pâinea. Aud și acum pe regretatul meu prieten Pivniceru, dela Huși: „Dacă n'ar fi țaranul, Domnule, o săptămână aș mânca eu din coastele Dumitale și o săptămână ai mânca Dumneata din coastele mele. Dar în săptămâna a treia nu știu ce ne-am mai face...”

Pâinea aceasta se face cu anevioie, ca orice lucru bun și folositor. Fără unelte sau, în cazul cel mai bun, cu unelte puține și vechi, munca țaranului e grea, e istovitoare. Munca se vede pe chipul lui și al femeii lui; la treizeci de ani sunt bătrâni. El continuă totuși să muncească până îi doboară moartea. Atunci se întorc, împăcați în sufletele lor, în pământul pe care l-au muncit, sub cerul dela care au așteptat ploaia și zăpada...

Într'o țară, în care atâția orășeni stau cu ochii țintiiți pe bugetul Statului, țaranul privește numai cerul și pământul.

Suntem datornicii țaranului.

Dela pâinea până la cusătura înflorită, dela cântecul de voie bună până la cuminența ceasului de reculegere — lui îi datorăm multe din cele pe care amintirea noastră — a orășenilor — le aruncă în cosul de gunoi al ultării...”

Nu știu când vom putea să-l trimitem satului celace-l trebuie: medic, moașe, abecedar, tăbliță, condei și burete, șosea bună, credit ieftin, valorificarea produselor lui, etc...

Știm însă un lucru și anume: când ne simțim dezorientați, e bine să ne întoarcem „cu fața la sate”.

Poate am citat cam lung și am plictisit. Nouă însă, la țărani cu carte și fără carte, ne plac spuse ca acestea.

Și nu știu de ce, citind: „Când au văzut noroadele lucrul acesta s'au spăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere”, nu știu de ce, totdeauna mă gândesc mai ales la bieții cei mulți, dați aici în seama noastră, gata totdeauna să asculte, să urmeze și să nu ridice, cum am spune, nici un paiu de jos, fără să te consulte.

fără să-ți ceară sfatul, numai dacă bineînțeles ai reușit să le păstrezi încrederea și să-ți menții prestigiul.

Nu știi de ce în versetul de mai sus, cu norodul gata să preamărească pe Iisus fără să mai întrebe multe și să mai descoase că cu ce putere lucrează, ne vād, da, mai ales pe noi lucrătorii ca țărăna, și nu știu de ce-mi aduce aminte de cetalalt verset: „Când a văzut Iisus gloatele, i s'a făcut milă de ele pentru că erau necăjite...”

Pr. Gh. Perva

„Îți aduc aminte să aprinzi iarăși harul lui Dumnezeu, care este în tine prin punerea mânilor mele; pentru că Dumnezeu nu ne-a dat duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii” (II Tim. 1, 6-7).

Creștinismul și mahomedanismul

Începem ciclul scurtelei referate asupra marilor religii ale omenirii cu islamismul sau mahomedanismul, religia Arabilor, singura religie apărută după Hristos. Intemeietorul acestei religii este Mahomed (sărbătoritul, cel laudat), o figură istorică interesantă, un om care-și trăiește viața dela o extremă la cealaltă: dela anonim la glorie, dela sărăcie la bogăție, dela ascetism la depravare, între arme și altar, între viclenie și seriozitate; o personalitate care deși n'a știut scrie, a lăsat pe urma lui o carte și o religie.

Mahomed s'a născut la 20 Aprilie 570 în Mecca. Tatăl său Abdalah (robul lui Dumnezeu) a murit înainte de nașterea sa. Mama sa, Amina, o fire blândă și plăpândă, se spune că a avut tot felul de vedenii, înainte și după nașterea copilului. La doi ani, după naștere, muri și ea, și nu mult după aceea și Abd-el-Mutalik, unchiul și protectorul copilului. Acum, Mahomed trece în grija unchiului său după mamă, Abu Talib, om sărac și cu mulți copii, care îl pune păstor la oi. După douăzeci de ani, Mahomed intră în serviciul unei văduve bogate, Hadigea (Kadidjea), cu care după 5 ani se căsătorește și are 2 băieți și 4 fete. Deși era mai în vârstă decât el cu vreo 15-20 ani, au dus împreună o viață fericită. Cu prestigiul, averea, iscusința și incurajările ei, dă vieții lui Mahomed un curs neașteptat. După moartea Hadigei, Mahomed deși are 51 ani, duce o viață familiară ușurată; își ia încă vreo 12 soții legitime* și mai multe concubine, cu care duce un traiu nu tocmai compatibil cu prestigiul moral al unui „profet” întemeietor de religie.

Încă din copilărie, Mahomed avea o predilecție deosebită pentru meditație și asceză. Îi plăcea să

* Numele câtorva din soțiile lui, numite de el „mamele credincioșilor”: Hadigea, Menuna, Aișa, Sanda, Asma, Zeinab, Sofia (evreică), Maria (creștină)...

stea luni întregi pe muntele Hira, unde contractează o boală nervoasă (histerie musculară). În timpul acceselor de epilepsie, primea revelații. Când dormea odată în peștera de lângă muntele Hira, disperat din cauza boalei și hotărât să se sinucidă, îi apare în vis arhanghelul Gavril și-l îndeamnă să cetească în numele Domnului care a făcut pe om dintr'un bob de sânge și-l învață ceea ce el nu știe. Arhanghelul dispăru și Mahomed se trezi. După ce ieși din peșteră, auzi un glas ceresc zicându-i: „Mahomed, tu ești trimisul lui Dumnezeu, eu sunt Gavril”. Ridicându-și privirea, văzu un înger, în chip de om cu aripi, care îi repetă cele spuse, apoi dispăru. Acasă, Mahomed spuse desnădăjduit Hadigei despre vedenie, încredințat că e lucru drăcesc. Hadigea izbuti să-l convingă că e o descoperire cerească, iar el e trimisul lui Dumnezeu.

Mahomed avea atunci 40 ani. Asceza devine mai severă și religiozitatea lui mai aprinsă. Îi apare a doua oară îngerul și-i poruncește să înceapă predica. Mahomed ascultă. Vorbește mai întâi despre idoli, despre necredință, despre milostenie, despre pocăință, despre judecata lui Dumnezeu, despre osânda iadului și fericirea paradisiului. Cei dintâi dintre ucenicii lui sunt Hadigea, vărul său Ali, fiul adoptiv Zaid (fost creștin), unchiul său bogat Abu Becr, la care se adaugă vărul său Hamza și apoi Omar. Celelalte rude îl batjocoresc și îl alungă cu pietre. Are succes mai mare în Iatrib, centru monoteist, unde își câștigă 6, apoi 12 ucenici și într'un an 73 bărbați și 2 femei. Aci se refugiază Mahomed și cu Ali la 22 Iunie 622, dată de când începe era musulmană (hegira). Orașul de acum se numește Medina (orașul profetului). În curând cucerește la noua credință orașul întreg și-l însufletește ca să înceapă lupta pentru propagarea învățaturii profetului, împotriva necredincioșilor, prin foc și sabie. La început cu 300 de oameni jefuește și măcelărește oaravanele mecanilor și ale sirienilor, apoi adună o armată de 10.000 oameni, cu care ocupă Mecca. Statuile celor 360 zei fură atunci sfărâmate, se spune, de însăși mâna lui Mahomed, acum deplin stăpân în orașul sfânt al Arabilor. Adună o nouă armată, de 30.000 soldați, declară războiul sfânt tuturor celor ce nu cred în profet, organizează nu mai puțin de 76 expediții în deșert „pentru pradă și pentru Coran”, supuse pe rând toate triburile arabe și moare la 8 Iunie 632, în vârstă de 62 ani, rostind ultimele cuvinte: „Allah... da... Paradis...”*

În călătoriile pe care le-a făcut în serviciul unchilor săi și a Hadigei, Mahomed a cunoscut iudaismul, creștinismul și parsismul, și, prin comparație, a

* După moartea lui Mahomed, califul Abu Becr a ieșit în fața mulțimilor înlăcrimate și, ridicându-și mâna, le-a grăit:

— „Acela care nu crede decât în Mahomed, să știe că Mahomed a murit; dar acela care crede în Dumnezeul lui Mahomed, să știe că Allah trăiește”.

putut să-și dea seama de inferioritatea religiei neamului său, față de religia iudeilor și a creștinilor. Înainte de Mahomed, arabii erau politeiști, sabeiști, fetișiști, idolatri. Adorau chipuri de piatră rudimentar cioplite sau numai blocuri de piatră, cum era Caaba din Mecca, piatra albă căzută din cer, apoi negrită de păcatele oamenilor. Cultul arabilor era sângeros. Se aduceau în fața idolilor sacrificii omenști, îndeosebi copii frumoși și bine dezvoltati, apoi animale, cereale și tot felul de ofrande. La sărbători mari, idolii se îmbrăcau în haine frumoase și se împodobeau cu giuvaeruri scumpe. Cel mai ales sacrificiu era al părului: la sfârșitul călătoriilor sfinte, părul — înadins lăsat netuns mai multă vreme — se tunde și se arunca în foc. Decăzuse atât de mult religia arabă, încât idolii nu mai aveau niciun credit.

Ca un protest împotriva idolatriei, s'a ivit secta hanifilor, care combătea idolatria, profesa monoteismul și adora pe Allah, unicul Dumnezeu. Cu secta aceasta a stat Mahomed în legături apropiate, dacă nu cumva a fost și printre membrii ei, înainte de a-și întemeia propria lui religie. În orice caz, inferioritatea religiei arabe față de creștinism și iudaism, precum și contactul cu secta hanifilor, au avut un ecou adânc în sufletul meditativ alui Mahomed, ecou din care se zămislește nqua religie, islamul (credință, încredere dublină, supunere).

Învățătura lui Mahomed se cuprinde în *Coran* (cetire), cartea sfântă a mahomedanilor, împărțită în 114 capitole (sure) și 6206 versuri, alcătuite din rugăciuni, maxime, cuvântări, sfaturi, îndemnuri religioase și morale, legi civile, penale, matrimoniale, etc. adunate de Abu Becr cel dintâi calif (vicar și urmaș al lui Mahomed) și scrise pe oase, pe foi de palmier și pânze de mătase. Forma definitivă i-o dă al doilea calif, Omar. Cartea începe cu următoarea formulă de rugăciune, cea mai obișnuită la arabi (sura I):

— „În numele lui Allah, al Celui îndurat, al celui milostiv. Lăudat fie Allah, stăpânul lumilor, cel milostiv, cel îndurat, stăpânul zilei de judecată! Tie ne închinăm, pe tine te chemăm într'ajutor. Condu-ne pe drumul cel drept, pe drumul celor cărora le arăți harul tău, nu al acelora pe care ești mâniat, nu pe al celor rătăciți“.

Sistemizată, doctrina de credință a islamului e împărțită în capitolele: despre Dumnezeu, despre îngeri, despre cărțile sfinte, despre profeți, despre predestinație, despre învierea și judecata morților. Dumnezeul arabilor e Allah. Unicul Dumnezeu e Allah și Mahomed este profetul său, este formulă de crez pentru toți musulmanii (sura 48, 9; 57, 7). Credința aceasta, monoteistă, a fost păstrată prin profeții Adam, Enoh, Noe, Avram, Moise, David, Solomon, Iisus și Mahomed, cel din urmă și cel mai mare profet. Dumnezeu este adevărul (31, 29), fă-

cătorul cerurilor și al pământului (42, 9), Domnul cerurilor, al pământului și al veacurilor (45, 35). Atributele lui sunt: viața, atotștiința, atotputernicia, veșnicia (112), „lumina cerurilor și a pământului“ (24, 35). „Dumnezeu cunoaște lăuntru piepturilor“ (31, 22), știe toate tainele și „are numele cele mai frumoase“ (20, 6-7; 59, 24). „Dumnezeu este cel ce a făcut cerurile și pământul în șase zile. Apoi s'a suit pe tron. N'aveți afară de el scut și nici ocrotitor“ (32, 3). „Dumnezeu este cel ce v'a dat pământul ca loc statornic și cerul ca boltă și v'a plăsmuit și a făcut frumos chipul vostru și v'a înzestrat cu bunuri. Acesta este Allah, Domnul vostru, deci fie binecuvântat Allah, Domnul veacurilor. El este cel viu; nu este Dumnezeu afară de el; deci chemați-l cu credință curată. Mărire lui Allah, Domnul veacurilor!... El este cel ce v'a făcut pe voi din țărână, apoi dintr'o picătură, apoi din sânge încheșat, apoi vă lasă să ieșiți fiind copilași, apoi vă face vârstnici, apoi să fiți bătrâni... El este cel ce înviază și omoară...“ (40, 66-70). După creațiune omul a fost așezat de Allah în raiu, dar după ce Adam și Eva s'au lăsat ispitiți de Satana „dușmanul“ și „trădătorul oamenilor“ (25, 31; 35, 6), au fost trimiși pe pământ*. După moarte, se vor întoarce iarăși în raiu sau iad, după cum vor fi de credincioși.

Despre îngeri, islamul învață că sunt ființe cerești, care inspiră pe profeți, ajută pe cei credincioși și implinesc poruncile lui Dumnezeu. Sunt îngeri buni și îngeri răi. Fiecare om are un înger păzitor. Există și spirite inferioare îngerilor (gini), bune și rele, care spionează cele din cer și informează pe vrăjitori și ghicitori.

Despre cărțile sfinte învață că sunt inspirate de Dumnezeu. Vechiul și Noul Testament sunt falsificate. Cartea sfântă prin excelență este *Coranul*, care există din vece pe masa lui Allah și e descoperit lui Mahomed prin arhanghelul Gavril.

Despre profeți învață că sunt trimiși lui Dumnezeu (rasuli), toți cei dela Adam până la Mahomed, pe lângă care mai sunt și oamenii fără păcat și făcători de minuni (nabi), care mijlocesc între oameni și Dumnezeu. Numărul acestora din urmă este de 224.000. Despre Iisus avem date confuze, după care: s'a născut din fecioara Maria, a întărit legea lui Moise, a fost un făcător de minuni, a profetit venirea lui Mahomed și a murit răstignit.

Despre predestinație învață că totul e dinainte hotărât de Allah. Libertatea voinței nu există. Și

* Iată cum povestește *Coranul* ispitierea și căderea protopărinților: „Și șopti către el Satana și zise: O Adam, oare să-ți arăt drumul la pomul veșniciei și al stăpânirii, ce nu piere? Și ei mâncară din el și li se arătă goliciunea lor și ei începură să coasă împrejurul lor frunze din grădină, și neascultător a fost Adam față de Domnul său și a ajuns în rătăcire. Apoi îl alese pe el Domnul său și se întoarse la el și-l osărnu și zise: Ieșiți de aici cu toții, unul altuia dușman... Cine se întoarce dela îndemnarea mea, acelaia să-i fie viața în necaz și-i vom scula orb în ziua învierii“ (20, 118-124).

binele și răul, vin dela Allah. Fatalism absolut. La toate nenorocirile, musulmanul exclamă: „Dumnezeu e mare” (Allah kerim). În privința fatumului, Coranul dă această regulă generală: „O, fiul meu, împlinește rugăciunea, poruncește ce e bun și oprește ce e rău, și rabdă ce a venit asupra ta, căci aceasta e ceva hotărât” (31, 16).

Despre înviere învață că toți oamenii trec prin poarta și „beția morții” (50, 18) în raiu sau iad, după ce mai întâi sunt judecați. Judecata, „ziua socotirii” (38, 25), constă din trecerea peste o punte „mai subțire ca ața și mai ascuțită ca tăișul sabiei, întinsă peste prăpăstiile iadului”. După înviere și judecată, urmează fericirea în grădinile Edenului sau osânda în chinurile iadului. În raiu, credincioșii vor străluci în haine luxoase, în grădini fermecătoare, la umbra unor pomi cu fructe minunate, lângă izvoare de lapte, miere și vin, în tovărășia unor fecioare de o frumusețe îngerească*.

* După Coran, grădinile Edenului sunt „răsplata celor curați” (20, 78). Acolo, pe cei ce cred și se poartă bine, Allah îi împodobește cu mărgăritare, brățări de aur și îmbrăcăminte de mătăasă (22, 23); acolo se vor veseli cu femeile lor, la umbră, culcați pe tronuri de numă, și vor avea tot ce vor cere (36, 55—67). „Da, voi (cei necurați), veți gusta pedeapsa cea dureroasă și veți primi răsplată după faptele voastre. Însă servii lui Allah cei curați, aceia vor primi o îngrijire hotărâtă: roduri; și vor fi cinstiți în grădinile plăcerii, pe tronuri față în față. Va umbla în cerc la ei un păhar dintr'un isvor, alb, dulce pentru cei ce beau; nu va fi în el amețală și ei nu se vor îmbăta de el” (36, 37—46). În raiu „sunt râuri de apă ce nu se strică și râuri de lapte, al căror gust nu se schimbă, și râuri de vin spre plăcerea celor ce beau. Și râuri de miere curată. Și au acolo tot felul de roduri și tertare dela Domnul” (47, 16—17). „Cei ce se tem de Allah, vin în grădini și la izvoare... în grădini și la plăcere... Mâncați și beți și vă fie de bine pentru faptele voastre! Ei stau întinși pe tronuri în rând și noi îl căsătorim cu copile oacheșe... Și noi le vom da prisosință în roduri și carne, cum vor dori” (51, 15; 52, 17—22). În „grădina plăcerilor” — raiul lui Mahomed — „tovărășii dreptei” vor avea parte de „odihnă, îngrijire”, „pace” și fericire, căsătorii cu copile „bune și frumoase”, „oacheșe, închise în contur... pe care înainte nu le-a atins nici om nici duh” (55, 48—78; 56, 8—39, 87—89). „Mulțumit este cu ei Allah și ei sunt mulțumiți cu el” (98, 8).

— „Cei ce nu cred din poporul coranului și din idolați, vor petrece de veți în focul iadului. Aceștia sunt cele mai rele făpturi” (98, 5). „Cei drepti, în plăcere vor fi și neglijiți în iad” (82, 13—14). Iadul „este un pat rău” (2, 202), locuința îngâmfaiților (39, 72) și a păcătoșilor (78, 21—22). Aici gustă necredincioșii „pedeapsa arderii” (22, 22). „În vânt arzător” și „în umbră de fum negru” (56, 41—42). Hainele lor vor fi „croite din foc” și „se va vărsa asupra capetelor lor apă clocotitoare” (22, 20). „Focul va arde fețele lor și ei vor scârâni acolo” (23, 106); ospeții lor consistă în apă clocotită și gunoți (70, 25). Întrebați de către fericii locuitori ai paradisului: „Ce v'a mânat în focul iadului?” — ei vor răspunde: „Noi n'am fost între cei ce se roagă, și n'am ospătat pe sărmani, și am bârfit cu bârfitorii, și am ținut de minciunosă zua judecării...” (74, 42—47). Trad. după S. O. Isopescul.

Informațiuni

= **Misiune religioasă la Șicula.** Duminecă 4 August a. c. a avut loc în frunțașă parohie Șicula o înălțătoare misiune religioasă, în cadrul campaniei misionare întreprinsă din inițiativa P. S. Sale Părintelui Episcop Andrei. La desfășurarea programului

misiunii au luat parte un număr impresionant de credincioși, cu toate că se găseau în sezonul celor mai intense munci agricole.

Programul misiunii a început prin slujirea sf. Liturghii de către P. C. Părinte Protopop Dr. Ioan Cociuban, înconjurat de preoții I. Halic-Șicula, Gh. Belei Gurba și I. Ungureanu. Răspunsurile liturgice au fost date de corul bisericesc din Șicula, condus cu multă pricepere de C. Părinte Iustin Monția. De menționat că acest cor, care a luat ființă în anul 1913, laudă pe Dumnezeu prin cântările lui de mai bine de trei decenii în sf. biserică din Șicula, datorită râvnei alese a conducătorului său. La priceasnă a predicat C. Părinte I. Ungureanu din Arad, tâlcuind în cuvinte alese Evanghelia zilei.

În după amiaza aceleași zile s'a slujit Vecernia, după care a avut loc un frumos program organizat în cadrul Școlii de Duminecă cu concursul prețios al membrilor Oastei Domnului. În cadrul acestui program, deosebit de bogat, au cuvântat: Pr. I. Ungureanu, tâlcuind Apostolul zilei, Dna învățătoare Iuliana Bădăi, despre: „Rolul femeii creștine în societate”, Dl A. Ruja și Pr. Gh. Belei, care a mulțumit P. S. Părinte Episcop pentru grija părintească ce o poartă turmei dreptcredincioase prin intensificarea misiunilor pentru popor, precum și celor cari au ostent în cadrul acestei bine reușite misiuni religioase.

= **O misiune religioasă similară a avut loc** Duminecă 11 August a. c. în parohia Macea din inițiativa preoților din loc, fiind invitați între alții C. Pr. Z. Brădean-Curticiu, Gh. Lițiu-Șega, I. Ungureanu Arad, Dl Dr. Iancu Adam, Dl P. Ruja, precum și corul bisericesc din Arad-Șega. Înainte de amiază în sf. biserică s'a slujit sf. Liturghie de către Preoții: Gh. Curtuțiu, Gh. Lițiu și T. Mihiț, răspunsurile liturgice fiind date de corul din Arad-Șega, condus cu deosebită măiestrie de către învățătorul Ilie Văcaru. La priceasnă a predicat C. Părinte Gh. Lițiu tratând tema: „Nimeni nu poate să pună altă temelie afară de cea pusă, care este Iisus Hristos” (I Cor. 3, 11). La sfârșitul sf. Liturghii Părintele T. Mihiț a mulțumit ostentitorilor pentru prețiosul concurs dat, după care coriștii au fost repartizați la masă pe la credincioșii din parohie.

La orele 3 p. m. s'a slujit Vecernia, după care a urmat programul Școlii de Duminecă, desfășurat în parcul Dlui deputat eparhial Dr. Iancu Adam. Programul a început printr'un cuvânt de deschidere rostit de C. Părinte Zenobie Brădean. Corul din Arad-Șega a executat în chip minunat mai multe bucăți religioase, iar C. Părinte Gh. Lițiu a conferențiat despre: Sâmbătă și Duminecă. Au mai cuvântat Dl Dr. Iancu Adam, Pr. I. Ungureanu. Dl P. Ruja și Pr. Gh. Curtuțiu.

De notat că la această misiune religioasă, pe lângă numărul mare de credincioși ortodoxi, au luat parte și bapțiști și adventiști.

= **Duminecă 11 August a. c.** a avut loc în parohia Păuliș o frumoasă manifestare religioasă organizată din prilejul împlinirii alor 17 ani dela înființarea asociației „Oastea Domnului” din acea parohie. La această festivitate a luat parte și P. C. Părinte Dr. Simeon Șiclovan, Rectorul Academiei Teologice din Arad, ca delegat al sf. Episcopii.

La orele 9 $\frac{1}{2}$ a. m. s'a slujit sf. Liturghie în sf. biserică de către P. C. Prot. Dr. Simeon Șiclovan. Preoții Dr. Gh. Lupșa și Gh. Barbă, răspunsurile liturgice fiind date unison de către credincioși. La pricaz a predicat P. C. Părinte Rector Dr. Simeon Șiclovan despre: Suferință.

După amiază, în curtea sf. biserici a avut loc ședința Școlii de Duminecă și a Oastei Domnului, de față fiind vre-o 200 credincioși din Păuliș și din toate comunele din jur. În cadrul bogatului program au vorbit P. C. Părinte Rector Dr. Simeon Șiclovan despre Sf. Cruce, Pr. Gh. Barbă, Dl. Silviu Hărăguș, Dl. Magdrei Constantin și Pr. Dr. Gh. Lupșa.

= **Din prilejul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului din acest an** a avut loc la Sâmbăta de sus târnosirea voevodalei Mănăstiri Brâncoveanu, restaurată prin purtarea de grijă a I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Bălan. Slujba sfințirii a fost săvârșită, în fața unei mulțimi de 8000 credincioși, de către însuși I. P. S. Mitropolit, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. În chipul acesta străvechiul locaș de închinăciune a fost redat destinației sale, de a lumina și înduhovnici viața creștinească a Românilor de pretutindeni.

= **Deces.** Preoteasa Marioara Ștefa, soția P. O. Părinte Protopop Sabin Ștefa, profesorul de religie dela Liceul Moise Nicoară din Arad, a încetat din viață, după grele suferințe, în ziua de 27 August a. c., în vârstă de numai 57 ani. Născută dintr-o veche familie de preoți, adormita în Domnul a fost o preoteasă distinsă, soție și mamă devotată îndatoririlor sale familiare, din cari a făcut întotdeauna un adevărat cult. În comuna Prăjești unde distinsul ei soț a fost mai mulți anii paroh, defuncta a fost o entusiastă colaboratoare în ogorul mântuirii sufletești și o adevărată maică a satului.

Inmormântarea regretatei dispărute a avut loc în ziua de 28 August a. c. din biserică Catedrală din Arad, rugăciunea de deslegare fiind cetită de P. S. Sa Părintele Episcop Andrei. Au rostit cuvântări P. O. Protopop Viorel Mișuși și C. Pr. I. Tămaș din Prăjești.

Odihnească în pace!

= **C. C. Preoți** sunt înștiințați că Păr. Dr. Toma Gherasimescu va face proiecțiuni luminoase din sfânta Scriptură, aducând și cărți, cruciulițe și iconițe în următoarele parohii în dreptul cărora s'a notat și ziua respectivă:

1 Septembrie Brusturesc, 2 Poiana, 3 Aciua, 4 Pleșcuța, 5 Aciuța, 6 Talagiu, 7 Budești, 8 Dumbrava, 10 Rostoci, 11 Gura Văii, 12 Baltele, 13 Iosaș, 14 Honțisor, 15 Saturău, 16 Zeldiș, 17 Secaș, 18 Mădrigești, 19 Mustești.

= **Noul stareț al Mănăstirii Neamțu.** În urma aprobării dată de I. P. S. Patriarh Nicodim, soborul Mănăstirii Neamțu a procedat la alegerea unui nou stareț. Cu mare majoritate de voturi a fost ales ca stareț P. C. Arhim-Mitrofor Melhisedec Dimitriu, Secretarul I. P. S. Patriarh care a mai fost stareț al voevodalului locaș.

Duminiică 4 August a. c., într-un cadru sărbătoresc, s'a făcut instalarea P. C. Melhisedec ca stareț la Neamțu, în prezența I. P. S. Patriarh Nicodim.

Nr. 3124/1946.

Anunț școlar

pentru elevii Școlii de Cântăreți Bisericești.

În școala de Cântăreți Bisericești se primesc ca elevi pentru anul școlar 1946/47 tineri între 15 - 20 ani, având cel puțin 4 clase primare.

Cererile timbrate legal, se vor înainta Venerabilului Consiliu Eparhial din Arad, până la data de 15 Septembrie a. c. însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere
2. Extras de botez
3. Certificat școlar de cel puțin 4 cl. primare
4. Certificat de moralitate dela Of. parohial
5. Certificat de naționalitate (Cetățenie)
6. Certificat medical.
7. O declarație scrisă, din partea părinților, vizată de conducătorul Of. parohial, prin care se obligă a plăti regulat toate taxele școlare și de Internat.

Elevii care sunt în continuare de studii vor aduce dela Of. parohial o dovadă din care să se constate că au cercetat regulat Sf. slujbe în timpul vacanței de vară.

Toți elevii sunt obligați a locui în internatul școlii.

Elevii vor plăti anticipat următoarele taxe:

Taxă de înscriere	10.000 Lei
Taxă școlară	50.000 „
Taxă de internat	500.000 „

Taxele școlare și de internat vor fi majorate în decursul anului școlar.

Elevii vor aduce lunar și anticipat următoarele alimente:

1 $\frac{1}{2}$ kg. untură, sau 2 $\frac{1}{2}$ ulei, 1 $\frac{1}{2}$ kg. slănină, o pereche găini, 20 buc. ouă, 20 kg. făină pentru pâine

5 kgr. făină albă pentru aluat, 1 kgr. marmeladă de prune, 15 kgr. cartofi, 1 $\frac{1}{2}$ kgr. fasole, 1 kgr. ceapă, 1 kgr. morcovi și pătrungel și 0,50 kgr. săpun (anual), un ștergar de bucătărie.

Fiecare elev va aduce cu sine : osaltea, haine de pat, lingerie, îmbrăcăminte, 2 farfurii, un pahar, o ceașcă și tacâmuri.

Candidații pentru cl. I. vor fi supuși unui examen de admitere ce se va ține Luni 6 Oct. a. c. în localul școlii. Cursurile se vor începe Marți 8 Oct. a. c. P. P. C. C. pâr. protopopi și preoți sunt rugați a sfătui pe tinerii cu aptitudini corespunzătoare a urma cursurile acestei școli.

Arad din șed. Cons. Eparh. dela 28 Aug. 1946

† ANDREI,
Episcop,

Ic. Stavr. Caius Turicu,
cons. ref. eparhial.

Nr. 3123/1946.

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Biserica și Școala, pentru completarea următoarelor catedre vacante dela Școala de Cântăreși bisericești din Arad:

1. Catedra de Cântare bisericească.
2. " " L. Română.
3. " " Matematică.

Reflecții vor trebui să îndeplinească următoarele condițiuni:

Să fie cetățeni români, de religie ortodoxă; să fie absolvenți ai unei școli secundare cu diplomă de bacalaureat sau echivalentă; să fie doctori sau licențiați în Teologie, sau cel puțin absolvenți ai unei Academii Teologice, — de preferință preoți.

Salariul integral al unei catedre este de 196.000 lei prevăzută în bugetul Onor. Minister al Cultelor.

Cererile însoțite de actele necesare vor fi înaintate Veneratului Consiliu Eparhial.

Arad din ședința Consiliului Eparhial dela 28 August 1946.

† ANDREI,
Episcop,

Ic. Stavr. Caius Turicu,
consilier eparhial

1—2

SUB TIPARI

Programa de Rugăciuni

și cântări

Pentru elevii creștini ortodocși

Nr. 3268/1946.

Comunicate

Atragem atențiunea P. C. Părinți Protopopi și a C. Preoți asupra obligației de a purta în ziua Înălțării Sf. Cruci (14 Septembrie) colectă în sf. biserică și parohie, pentru sporirea Fondului General Bisericesc.

Banii încuși pe colecta „Obolul Crucii” se vor trimite Oficiului protopopesc, iar P. C. protopopi le vor înainta, cu conspect, Eforiei Bisericii Ortodoxe Române în București III. str. M. Rosetti nr. 63, cu provocare la Nr. 2924/1946. Arad, la 22 August 1946.

† ANDREI,
Episcop.

Traian Cibian,
consilier ref. eparhial.

Nr. 3273/1946.

Se comunică spre știre că Președinția Consiliului de Miniștri, Direcția Coordonării și Planificării sub Nr. 1557/1946 „a aprobat menținerea exceptării locuințelor preoților dela rechiziționare, despre ce a fost sesizată și Comisia de Rechiziții spre a dispune”.

Arad la 24 August 1946.

† ANDREI,
Episcop.

Sava Tr. Seculin
consilier, ref. eparhial.

Direcțiunea Școlii normale de învățători Arad.

Nr. 1004/1946.

Inscrierile în clasa I și II la Gimnaziul Unic de pe lângă Școala Normală din Arad cu sediul în str. Iosif Vulcan Nr. 2 se fac începând cu ziua de 28 August 1946, primindu-se atât elevi externi cât și interni.

Examenele de corigență vor avea loc în ziua de 10 Sept. 1946 ora 8 dimineața pentru toate clasele.

La clasa I sunt vacante 40 burse pentru elevii interni, care se vor ocupa prin examen. din matematică și limba română, din materia clasei a IV primară, ce se va ține în ziua de 20 Sept. 1946.

Cererile pentru înscriere la acest examen se vor depune la cancelaria școlii din str. Iosif Vulcan până în ziua de 15 Sept. a. c. însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naște.
2. Adeverință școlară.
3. Certificat de naționalitate.
4. Buletin de revaccinare.
5. Certificat de avere și nr. copiilor.

Direcțiunea.